

عنوان مقاله: بررسی رابطه بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه و عدم بخشودگی دیگری و عدم بخشودگی خود

مهدی یارمحمدی^۱، الهام فتحی، ابوالفضل حاتمی ورزنده

۱ - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

۲ - دکترای تخصصی مشاوره، عضو هیئت علمی دانشگاه حضرت معصومه قم

۳ - دکترای تخصصی مشاوره، عضو هیئت علمی دانشگاه حضرت معصومه قم

خلاصه

هدف از این پژوهش، بررسی رابطه بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه و عدم بخشودگی خود و عدم بخشودگی دیگری در بین دانشجویان دانشگاه‌های تهران می‌باشد. به همین منظور تعداد ۴۲۷ دانشجو از دانشگاه‌های شهید بهشتی، علامه طباطبائی، علوم و تحقیقات و مرکزی آزاد با نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. برای گردآوری اطلاعات از دو پرسشنامه فرم کوتاه یانگ (۲۰۰۳) و بخشودگی خود و دیگری (موگر، ۱۹۹۱) استفاده شد. سپس داده‌ها با استفاده از روش همبستگی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان می‌دهد که بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه و عدم بخشودگی خود و همچنین بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه و عدم بخشودگی دیگری رابطه معنادار مثبت وجود دارد. عبارت دیگر با افزایش طرحواره‌های ناسازگار اولیه عدم بخشودگی دیگری و عدم بخشودگی خود افزایش می‌یابد. همچنین نتایج حاکی از آن است که نوع طرحواره ایجاد شده با نوع بخشودگی ارتباط داشته و عدم بخشودگی خود بیشتر از عدم بخشودگی دیگری تحت تاثیر قرار می‌گیرد. در نتیجه پس از ایجاد طرحواره‌های ناسازگار اولیه، می‌توان با طرحواره درمانی مطابق با نوع بخشودگی نسبت به افزایش بخشودگی خود در مرحله اول و بخشودگی دیگری در مرحله دوم اقدام نمود و یا با تاثیر بر روی بخشودگی خود و افزایش میزان بخشودگی خود، سلامت روان فرد را بهبود بخشید.

کلمات کلیدی: طرحواره، طرحواره‌های ناسازگار اولیه، بخشودگی خود، بخشودگی دیگری

۱. مقدمه

در فرهنگ وبستر^۲ بخشودگی به صورت رهایی از احساس انزجار نسبت به عمل ارتكابی غلط، اغماض از طلب خسارت، یا جبران عمل از سوی فرد خطاکار و چشم پوشی از تقصیر وی تعریف شده است. مفهوم بخشودگی به عنوان فرآیند چشم

1 . yarmah@chmail.ir.

2. Webster.